

Samling af Afgørelser

Sag C-295/13

H
mod
H.K.

(anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht Darmstadt)

»Præjudiciel forelæggelse — område med frihed, sikkerhed og retfærdighed — retligt samarbejde i civile sager — kompetence for retterne i den medlemsstat, hvor der er indledt en insolvensbehandling, til at afgøre et søgsmål i forbindelse med insolvensen, der er anlagt mod en sagsøgt, som er bosat i et tredjeland — søgsmål mod direktøren for et selskab med påstand om godtgørelse af betalinger, der blev foretaget efter selskabets insolvens, eller efter at det var blevet fastslået, at selskabet var teknisk insolvent«

Sammendrag – Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 4. december 2014

1. *Retligt samarbejde i civile sager — insolvensbehandling — forordning nr. 1346/2000 — international kompetence til at indlede insolvensbehandling — søgsmål anlagt inden for rammerne af en insolvensbehandling — søgsmål mod direktøren for et selskab med påstand om godtgørelse af betalinger, der blev foretaget efter selskabets insolvens, eller efter at det var blevet fastslået, at selskabet var teknisk insolvent — kompetence for retterne i den medlemsstat, hvor der er indledt en insolvensbehandling*

(Rådets forordning nr. 1346/2000, art. 3, stk. 1)

2. *Retligt samarbejde i civile sager — insolvensbehandling — forordning nr. 1346/2000 — international kompetence til at indlede insolvensbehandling — søgsmål anlagt inden for rammerne af en insolvensbehandling — søgsmål mod direktøren for et selskab med påstand om godtgørelse af betalinger, der blev foretaget efter selskabets insolvens, eller efter at det var blevet fastslået, at selskabet var teknisk insolvent — kompetence for retterne i den medlemsstat, hvor der er indledt en insolvensbehandling — Lugano II-konventionen finder ikke anvendelse*

(Rådets forordning nr. 1346/2000, art. 3, stk. 1)

1. Artikel 3, stk. 1, i forordning nr. 1346/2000 om konkurs skal fortolkes således, at retterne i den medlemsstat, på hvis område der er blevet indledt en insolvensbehandling af et selskabs aktiver, i medfør af denne bestemmelse har kompetence til at afgøre et søgsmål som det i hovedsagen omhandlede, der er anlagt af kuratoren for dette selskabs konkursbo mod selskabets direktør vedrørende godtgørelse af betalinger, der blev foretaget efter samme selskabs insolvens, eller efter at det var blevet fastslået, at selskabet var teknisk insolvent.

Den omstændighed, at den nationale lovgivning i princippet gør det muligt at anlægge et sådant søgsmål selv i et tilfælde, hvor der ikke er indledt en insolvensbehandling af det omhandlede skyldnerselskabs aktiver, er ikke i sig selv til hinder for, at et sådant søgsmål kvalificeres som et søgsmål, der udspringer direkte af en insolvensbehandling og har snæver forbindelse hermed, forudsat at dette søgsmål faktisk er blevet anlagt inden for rammerne af en insolvensbehandling.

(jf. præmis 20 og 26 samt domskonkl. 1)

2. Artikel 3, stk. 1, i forordning nr. 1346/2000 om konkurs skal fortolkes således, at retterne i den medlemsstat, på hvis område der er blevet indledt en insolvensbehandling af et selskabs aktiver, har kompetence til at afgøre et søgsmål, der inden for rammerne af en insolvensbehandling er anlagt af kuratoren for dette selskabs konkursbo mod selskabets direktør vedrørende godtgørelse af betalinger, der blev foretaget efter samme selskabs insolvens, eller efter at det var blevet fastslået, at selskabet var teknisk insolvent, såfremt direktøren ikke har bopæl i en anden medlemsstat, men i en stat, der er part i konventionen om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område, undertegnet den 30. oktober 2007, hvis indgåelse blev godkendt på Fællesskabets vegne ved afgørelse 2009/430 (Lugano II-konventionen).

Såfremt et søgsmål falder ind under anvendelsesområdet for artikel 3, stk. 1, i forordning nr. 1346/2000, er det nemlig udelukket fra konventionens anvendelsesområde.

(jf. præmis 32 og 34 samt domskonkl. 2)